

۲۰۲۰/۱۰/۱۶

دوکتور محمد عثمان تره کی

په اساسي قانون کې د جعفري فقه د تداخل څرنگوالي

د دوحې د سپټمبر د مياشتې د بين الافغاني مذاکراتو په درشل کې، په کابل کې د ايران سفارت د يوې اعلاميې له لارې د افغانستان اوسني اساسي قانون او په کې د قومي لږکيو د حقونو نه ملاتړ وکړ. د اکتوبر په لسمه نيټه د ولسمشر دوهم معاون سرور دانش او محمد محقق په دوحه کې د پخلاينې او سولې په آدرس خصمانه او وړانونکې څرگندونې وکړلې. دواړو غوښتل چې د طالبانو د دريز په وړاندې د اعتراض په پلمه، د سولې پروسې ته تاوان ورسوي. سولې سره د دانش او محقق ضد دريز موږ دی ته اړ کړو چې د وطنوالو پام ځينو واقعيتونو ته راجلب کړو.

* * *

کله چې امريکا د تروريزم سره د جگړې په پلمه په افغانستان باندې يرغل وکړ، د نيويارک چاودنې د هيچانې فضا تر اغيز لاندې په سيمه کې د امريکا سره د ملگرتيا اجماع موجوده وه. ايران امريکا ته د افغانستان د اشغال په مقصد صادقانه استخباراتي مرستې ورسولې. قاسم سلیماني د قدس د ځواکونو قوماندان ايران سره ترلي افغان هزارگان وهڅول چې د امريکا تر بيرغ لاندې د شمالي تلوالي په انتلاف ورگډ شي او د طالبانو په ضد وجنگيږي. امريکا ليوالتيا درلوده چې د تروريزم ضد په جگړه کې له ايران سره پخواني خصومت وځنډوي او خپل ټول جنګي ظرفيت په واحد جبهه کې د طالبانو مقابلي ته متمرکز کړي.

ايران دی ته په تمه و چې د طالبانو له ماتې نه وروسته، امريکا سره د خپل همکاري په بدل پاداش تر لاسه کړي. د ايراني مقاماتو له انده د بن غونډه، د نوي حکومت جوړول او ورپسې د نوي اساسي قانون تنظيم، مناسب وختونه و چې د جعفري فقه د پيروانو په ګټه اقدامات تر لاس لاندې ونيول شي.

امريکا د افغانستان په جگړه کې د ايران ملگرتيا ته د شک او عدم اطمینان په سترګه کتل او د دې په مقصد چې د هغه هيواد باور ځانته راجلب کړي له يوې خوا د بن د غونډې نه وروسته د افغانستان په لمړي کابينه کې د جعفري فقه يوولس پيروانو ته د ګډون زمينه برابره کړه او له بلې خوا ئې په نوي اساسي قانون کې حنفي فقه سره علی السويه جعفري فقه ته هم رسميت وربابنه.

د افغانستان په سياسي تاريخ کې دا لمړي ځل و چې د دېرشو حکومتي وزارتونو نه يو په دريمه برخه هزاره ورونو ته وسپارل شول. په افغانستان کې لمړي ځل و چې جعفري فقه د اساسي قانون په کچه باور تر لاسه کړ او د قضايي سيستم د اوږد تاريخ وحدت او تجانس ئې تر سوال لاندې راوست.

په دې حساب ايران د نولس کلنې جگړې په لمړيو کلونو کې د امريکا ملگري او تر ميز لاندې د کرزي تمويل کونکې

پاتې شو.

اوسمهال د جعفري فقه پيروان او د هغوي بهرنۍ ملاتړ يعني ايران دعوا لري چه هغه امتيازات چه د ۱۹ کلن اشغال په موده كې د سياسي اغراضو له كبله دوي ته ور كړل شوي، بايد په راتلونكي خپلواك افغانستان كې خوندي وساتل شي.

د حقوق په ساحه كې يوې برخې ته « مکتسبه حقوق » ويل كيږي : يو واقعي يا حکمي کس هغه وخت د مکتسبه حقوق تر نامه لاندې د يو حق يا امتياز د لرلو دعوا کولي شي چه د ياد امتياز نه په منظمه او اصولي توگه گته پورته کړي. د جعفري فقه پيروان د همدې اصل پر بنسټ په اساسي قانون كې د جعفري فقه د دائمي تداخل نه ملاتړ كوي. خو دلته څو ستونزو ته بايد پام وشي :

۱- مکتسبه حقوق په يو آزاد او خپلواک هيواد كې د كورنيو تعاملاتو په بنسټ جوړښت مومي. خو كله چه كورني تعامل د بهرني مداخلې له لارې تر سوال لاندې راځي د يو بهرني متعرض هيواد په لاس د جگړې غنيمتونه وپيشل، هيڅ كله د مکتسبه حقوق د رامنځته كيدو اصولي لامل گرځيداي نشي. د همدغه منطق له مخې دوستم د مارشالي دعوا، كرزي د كابل هوايي دگر د نوم دعوا او اهل تشيع په اساسي قانون كې د جعفري فقه د تسجيل دعوا مطرح كولي نشي.

که دغه استدلال ته لازياتي پراختيا او عمق ورکړو کله چه اشغالگر امريکا دپته حاضر شو چه د طالبانو سره رسمي خبرې وکړي يعني طالبان د مقاومت د مشروع ځواک په توگه په رسميت وپيژني، په افغانستان كې د امريکا تر بيرغ لاندې ۱۹ کلني لاسته راوړني تر سوال لاندې راځي. وسله وال مقاومت د هيواد د خپلواکي د تأمين په لور حق لري چه د اشغالگر امريکا په لاس جوړې شوي اساسي قانون، د حکومتونو اجراءات، د امريکا سره امنيتي تړون او ورته توليدات مشروعيت تر پوښتنې لاندې راوړي.

۲- مکتسبه حقوق بايد په منظمه توگه تر استفادې لاندې وي. په ټول افغانستان كې په نولس كاله كې هيڅ يوه محكمه د جعفري فقه په بنسټ پريکړه نده کړې. د اساسي قانون حکم د کاغذ په سر متروک پاته شوي.

۳- د افغانستان اساسي قانون د رياستي نظام په چوکات كې د قدرت د تمرکز پر بنسټ ولاړ دی. د افغانستان په اساسي قانون كې د جعفري فقه تسجيل د يو متمرکز دولتي سيستم سره نه جوړيږي. اجرائي، قانوني او قضايي صلاحيتونه وپيشل په يو فدرالي دولت كې مطرح كيږي چه په هغه كې د دولت مركبات (ايالات) هر يو جلا اساسي قانون او ورسره اجرائي، تقنيني او قضائي اورگانونه لري.

په ټولو اسلامي هيوادونو كې هغه مذهب ته د اساسي قانون په كچه قضايي اعتبار ورکړ شوي چه پيروان يې اکثريت دي. د مثال په توگه په ايران كې شيعه او په سعودي عرب كې حنبلي مذهب په رسميت پيژندل شوي دي.

په ځينو هيوادونو كې لکه کویت چه په سلو کې ۲۵ شيعه وگړي لري، اساسي قانون په قضايي اجرائياتو كې د يوه ځانگړي مذهب نوم نده اخیستی. يوازي اسلام ته رفرنس ورکړی دی.

په زياتو اسلامي هيوادونو كې اساسي قوانين، مختلفو مذهبونو پيروانو ته د مذهبي مناسكو اجراء، په پارلمان كې استازيتوب او د مذهبي مدارسو د ادارې حق په رسميت پيژندلی. خو په عمل كې يادو شوو حقونو ته درناوي نه كيږي : په شمالي افريقا كې شيعه لږكي د مخالف عامه ذهنيت د ويري نه عاشورا ورځ په پته نمانځي.

په هر حال! په اسلامي هيوادونو كې چيرته چه اهل سنت اکثريت لري، اساسي قوانين په شخصي احوالو كې هيڅكله شيعه مذهبي لږكيو ته جلا قضايي نظام په رسميت نه پيژني.

نتیجه

بهرنئ مداخله او اوږد مهاله جگړه سياسي، قومي او مذهبي کړيو ته غير طبعي او بيخايه غوښتنې زيږولي. په افغانستان کې ۱۹ کلنه بهرني لاسوهنه او اشغال په ټولنه کې د سياسي، قومي او مذهبي کړيو تر منځ د قدرت د ويشلو مصنوعي سيستم رامنځته کړی دی. اوس د مصنوعي سيستم گټه اخيستونکي په آساني دی ته نه حاضريري چې په وطن کې د امنيت او آزادي په بدل د هغه امتيازاتو نه لاس په سر شي چې بهرنيانو ته ئی د خدمت په بدل کې تر لاسه کړي دي.

واقعيت دا دی چې هيڅ امتياز چې د بهرنيو مداخلو زيربنده وي او د کورني تعاملاتو په بنياد په يو خپلواک افغانستان کې رامنځته شوي نه وي نه مشروعيت لري او نه هم دوام. د مذهبي او قومي لږکيو د حقونو تأمين د امنيت او سولي د ضمانت په مانا ده. خو په دې شرط چې حق او امتياز د بهرنيانو د « حاتم بخشي» محصول نه وي او عدالت د اغراضو او مصلحتونو قرباني نشي.

[د ډاکټر روستار تره کې د نورو ليکنو لپاره، دلته کليک وکړئ](#)